

หงส์หิน

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีเมืองเมืองหนึ่ง ชื่อว่า พาราณสี มีพระราชินี และพระมเหสีเจ็ดนาง ปกครองเมืองด้วยความความสุข ซึ่งต่อมามียักษ์เพื่ออาละวาดกินผู้คนเป็นอาหาร พระแม่ย่านางมารดาของพระราชินี ถูกยักษ์จับตัวไป

ซึ่งในเวลานั้น พระมเหสีทั้ง ๗ ก็ตั้งครรภ์ เมื่อครบกำหนดคลอด พระมเหสีหกนางก็ให้กำเนิดบุตรชายทั้งหกนาง มีแต่นางวิมาลาพระมเหสีคนที่เจ็ดยังไม่คลอด ซึ่งทำให้พระราชินีกับนางวิมาลาเศร้าโศกเสียใจ

พระราชินีให้โทรหลวงทำนาย "ท่านโปรดทำนายดวงชะตาว่า เหตุการณ์นี้เป็นเช่นไร" โทรหลวงทำนายว่า "พระ โอรสที่ตกจากครรภ์ของพระนางวิมาลานั้นเป็นผู้มีบุญญาธิการ คือพระโพธิสัตว์กลับชาติลงมาเกิด ซึ่งจะนำความเจริญตาสุข มาสู่พระราชินีและอาณาประชาราษฎร์ทั้งปวง" เมื่อพระมเหสีหกนางได้ยินจึงเกิดความอิจฉาริษยาเอาโอรสไปทิ้งใต้ปราสาท แล้วเอาลูกสุนัขมาแสดงว่าเป็นลูกนางวิมาลาแทนแล้วไปทูลฟ้องพระยาพระยาได้ขับไล่นางวิมาลาออกจากเมืองกับลูกสุนัขไปอาศัยอยู่กับสองตายายที่สวนดอกไม้ในเมือง ฝ่ายพระอินทร์ทรงทราบเหตุ จึงเหาะมารับโอรสของนางวิมาลาไปเลี้ยงไว้บนสวรรค์ เมื่อพระโพธิสัตว์โตขึ้น พระอินทร์จึงเล่าความจริงให้ฟัง แล้วเนรมิตก้อนหินให้เป็นหงส์กับดาบวิเศษให้พระโพธิสัตว์ไปหานางวิมาลาที่สวนดอกไม้ ฝ่ายโอรสทั้งหกนั้นมีการเล่นส่ำบ้า โดยเอาทองคำมาทำลูกส่ำบ้าเล่นกันทุกวัน พระโพธิสัตว์รู้เรื่องก็อยากไปเล่นบ้างแต่ไม่มีส่ำบ้าทอง นางวิมาลาจึงไปเอาลูกส่ำบ้านิมแดงให้ลูกไปเล่นพนันโดยพนันกันว่าหากชนะก็มีสิทธิ์ได้ส่ำบ้าทองคำ ถ้าแพ้จะยอมเป็นทาสของหกกุมาร ปรากฏว่าพระโพธิสัตว์ชนะ จึงได้ส่ำบ้าทองคำไปให้มารดา และนำมาเลี้ยงดูกันอย่างมีความสุข

ที่เมืองพาราณสีมียักษ์ตนหนึ่งอาศัยอยู่นอกเมือง วันหนึ่งนางยักษ์ได้ดักจับกินคนที่ประตูเมืองซึ่งพระโพธิสัตว์เดินเข้าออก จึงใช้ดาบศรีภุไชยที่พระอินทร์ให้ฟันคอยักษ์ตาย แล้วกลับไปโดยไม่บอกให้ใครทราบ เรื่องนี้ วันรุ่งขึ้นกุมารทั้งหกเห็นพระโพธิสัตว์ไปเล่นส่ำบ้าตามปกติก็สงสัยจึงไต่ถามเมื่อทราบความจริงแล้วกุมารทั้งหกขอร้องว่าอย่าบอกความจริงกับใคร โดยตกลงกันว่าทั้งหกกุมารเป็นผู้ฆ่ายักษ์ โดยพระโพธิสัตว์ได้รับทองเป็นรางวัล หกกุมารไปกราบทูลพระยาผู้เป็นบิดาว่าพวกตนเป็นผู้ฆ่ายักษ์ พระยาจึงให้จัดงานฉลองทำขวัญโอรสทั้งหกและประทานรางวัลพระยาผู้เป็นบิดาคิดว่าโอรสคนใดคนหนึ่งคงเป็นพระโพธิสัตว์ จึงสามารถฆ่ายักษ์ได้จึงใช้ทั้งหกกุมารไปตามพระเจ้ายาซึ่งเป็นพระมารดาของพระองค์ ที่พวกยักษ์ได้ลักพาตัวไปนานแล้ว แล้วคาดโทษว่าหากไม่สำเร็จก็จะถูกประหารชีวิต กุมารทั้งหกจึงไปขอร้องพระโพธิสัตว์ให้ไปด้วย พระโพธิสัตว์ซึ่งหงส์ไปรอที่ฝั่งแม่น้ำ หกกุมารและกองทัพข้ามไปไม่ได้จึงรออยู่ที่ฝั่งให้พระโพธิสัตว์ไปค้นหาพระองค์เดียว

พระโพธิสัตว์ซึ่งหงส์ไปจนพบปราสาทของพระยายักษ์ ซึ่งมีธิดาสาวสวยชื่อนางมุขวดี จึงได้นางเป็นชายา แล้วจึงลางนางเพื่อเดินทางต่อไป จากนั้นก็ไปพบปราสาทของกุมภัณฑ์ซึ่งมีธิดางดงาม ชื่อนางจุฬคันธา และได้นางเป็นชายาด้วยอีกคน จากนั้นก็เดินทางต่อไปพบปราสาทพระยายักษ์ซึ่งมีธิดาสาวสวยชื่อนางศรีจันทา และได้นางเป็นชายาคนที่สาม แล้วจึงลาจากนางไปอีกจนพบที่อยู่ของอมนุษย์ที่ลักพาพระเจ้ายาไป วันนั้นพวกยักษ์ไม่อยู่ไปหาอาหาร พระโพธิสัตว์จึงพาพระเจ้ายาซึ่งหงส์กลับไปทันทีเมื่อเดินทางมาถึงปราสาทของชายาทั้งสามพระโพธิสัตว์ ก็เรียกนางให้ตามไปที่ฝั่งแม่น้ำ นางทั้งสามก็ลาพระบิดา แล้วอธิษฐานว่าหากได้เป็นชายาจริงแล้วขอให้ปราสาทเหาะตามไป ซึ่งทั้งสามปราสาทก็เหาะตามพระโพธิสัตว์ไปรออยู่ที่ฝั่งแม่น้ำตรงข้ามกองทัพหกกุมาร เมื่อได้ตัวเจ้ายาแล้วกุมารทั้งหกก็รุมฆ่าพระโพธิสัตว์ แล้วยกทัพกลับเมือง นางชายาทั้งสามเห็นผิดสังเกตก็พากันออกไปค้นหาจนพบศพพระโพธิสัตว์ ทั้งสามนางต่างคร่ำครวญอาลัยรักเมื่อพระอินทร์เนรมิตเป็นยักษ์มากินซากศพลองใจนางว่าพวกนางจะมั่นคงในพระโพธิสัตว์หรือไม่ พวกนางตอบว่า ถ้าจะกินให้กินพวกนาง พระ

อินทร์จึงแสดงตัวแล้วช่วยชุบชีวิตพระโพธิสัตว์ให้ฟื้นคืนมา ต่างพากันกลับไปอยู่ร่วมกันกับตายาย และพระมารดาวิมาลาที่สวนดอกไม้

ฝ่ายพระเจ้าย่าไม่เห็นหลานคนที่พาดนหนีมาจากยักษ์ จึงทรงเป็นทุกข์ พระยาจิงตรัสถามจนได้ความจริงทั้งหมด จากนั้นจึงจัดงานฉลองสมโภชพระเจ้าย่า ซึ่งพระโพธิสัตว์ก็ได้ไปชมงานด้วย เมื่อพระเจ้าย่าเป็นพระโพธิสัตว์จึงให้บอกให้พระยาเมืองทราบความจริง แล้วจากนั้นพระยาให้คนไปจับมเหสีทั้งหก และราชบุตรไปประหารชีวิต พระยาทรงเสียพระทัยที่ได้ทำความผิดไปได้ให้เสนาจัดขบวนเกียรดิยศไปรับนางวิมาลากลับเมือง และโปรดให้พระโพธิสัตว์ครองเมืองต่อไป

ข้อคิดที่ได้ คือ ทำดียอมได้ดีทำชั่วยอมได้ชั่ว